

KVOPP000VPTW

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz
www.ochrance.cz

V Brně dne 3. září 2014

Č. j.: PDCJ 2278/2014

Do vlastních rukou

Vážený pan

Rc S:

Sdělení o poskytnutí informace a rozhodnutí o odmítnutí části žádosti

Vážený pane S

dne 23. srpna 2014 jste se na Kancelář veřejného ochránce práv obrátil s další žádostí o informace na položené otázky, a to písemnou formou. Reagujete na předchozí poskytnutí informací ze dne 13. srpna 2014 pod č.j. PDCJ 2212/2014 a žádáte o odpovědi na následující otázky, na něž podle Vás dosud nebylo ze strany veřejného ochránce práv dostatečně odpovězeno.

Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím je prostředkem veřejné kontroly nad činností povinných subjektů mj. státních orgánů. Povinné subjekty mají za podmínek stanovených zákonem povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, které mají k dispozici, nikoliv jejich interpretaci či hodnocení ze strany povinného subjektu. V této souvislosti lze připomenout § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého se: „*Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*“

Veřejný ochránce práv se v rámci svého šetření zpravidla zabývá pouze skutečnostmi a právní úpravou, které ve věci pokládá za relevantní. O svých závěrech (včetně způsobu jak k nim dospěl) následně informuje stěžovatele a šetřený úřad (srov. § 17 a § 18 zákona o veřejném ochránci práv). Zákon o veřejném ochránci práv, ani jiný zákon veřejnému ochránci práv nepředepisuje formální (s výjimkou požadavku na písemné vyhotovení) a obsahové náležitosti zprávy

veřejného ochránce práv (přestože podrobné odůvodnění je pravidelnou součástí zpráv veřejného ochránce práv). Veřejný ochránce práv nemá povinnost mít informace vztahující se k šetření jednotlivých podnětů mít zaznamenané ani na jiném místě (např. v rámci vedeného spisu).

Pokud požadujete prostřednictvím žádosti podané dle zákona o svobodném přístupu k informacím odpovědi na otázky, které se týkají šetření ochránce vedeného pod sp. zn. 3839/2011/VOP/VBG, může Vám Kancelář veřejného ochránce práv poskytnout informace pouze v rozsahu, v jakém je má k dispozici, tj. v rozsahu zaznamenaného právního hodnocení veřejného ochránce práv, a to v dopisech ochránce ze dne 8. 3. 2013 a 11. 3. 2013.

V tomto rozsahu Vám **podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím poskytují tyto informace:**

K otázce č. 1. 1 opakovaně sděluji, že **jste Ministerstvu obrany nedoložil příčinnou souvislost mezi poškozením Vašeho zdraví a služebním úrazem**, jak vyplývá mj. z odpovědi veřejného ochránce práv ze dne 8. března 2013: „S přihlédnutím ke skutečnosti, že základním skutkovým předpokladem pro vznik nároku podle ustanovení § 118 zákona o vojácích z povolání je příčinná souvislost mezi ztrátou na platu po skončení neschopnosti výkonu služby a služebním úrazem, přičemž jak mj. konstatoval Nejvyšší soud¹, z hlediska naplnění příčinné souvislosti nemůže stačit pouhé připuštění možnosti škody v důsledku úrazu (jeho následků), nýbrž musí být tato příčinná souvislost postavená najisto, sledávám legitimním, že jste byl Vojenským úřadem pro právní zastupování Ministerstva obrany vyzván k prokázání požadovaných nároků ve smyslu ustanovení § 118 zákona o vojácích z povolání, a to jednak co se týká podmínky doložení ztráty příjmu (a s tím související neúspěšné snahy o získání jiného zaměstnání²), tak i doložení Vašeho zdravotního stavu, resp. Vašich zdravotních omezení v souvislosti se služebním úrazem³.“

K otázce 1. 2 a 1. 5 sděluji, že **rozhodující právní normou je ustanovení § 118 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, aplikované se zřetelem k rozhodovací praxe civilních soudů⁴ a tam formulovaným principům**, jak vyplývá z odpovědi veřejného ochránce práv ze dne 8. března 2013: „právní řád České republiky nestanovuje výslovnou povinnost poškozeného výzvě služebního orgánu tohoto formátu vyhovět. Nezbytnost součinnosti poškozeného, ať již stávajícího nebo bývalého zaměstnance, při ověření trvání jeho zdravotního omezení (snížené pracovní způsobilosti), je však předpokladem pro úspěšné prokázání trvání nároku podle ustanovení § 118 zákona o vojácích z povolání a vyplývá z tohoto ustanovení implicitně. Absence popsané součinnosti pak může mít v konečném důsledku za následek nepřiznání další náhrady za ztrátu platu, fakticky pozastavení vyplácení náhrady, jak se událo ve Vašem konkrétním případě.“

Současně Kancelář veřejného ochránce práv jako osoba pověřená v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejném ochránci práv“), veřejným ochráncem práv k plnění povinností veřejného ochránce práv vydává

¹ Např. i Vámi uváděného rozsudku sp. zn. 21 Cdo 291/2007.

² Viz např. výzvy k poskytnutí informací o neschopnosti sehnat vhodné zaměstnání a Vaší snaze získat zaměstnání ze dne 17. 6. 2010, 14. 9. 2010.

³ Viz např. výzvy ze dne 25. 10. 2010, 16. 12. 2010.

⁴ Srov. rozsudky Nejvyššího soudu ČR např. sp. zn. 214 Cdo 2805/1999, sp. zn. 21 Cdo 347/2002, sp. zn. 21 Cdo 1029/2004, sp. zn. 21 Cdo 2822/2007.

podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v souladu s ustanovením § 15 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4, ustanovením § 20 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím a ustanovením § 67 a násl. zákona č.500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád").

ROZHODNUTÍ,

kterým odmítá část žádosti v rozsahu dotazů č. 1.3 a 1.4, tj. informace, která zákonná či jiná právní norma ČR či EU stanovuje dobu, po kterou může bývalý zaměstnavatel po bývalém zaměstnanci požadovat přezkum jeho zdravotního stavu v souvislosti s pracovním (služebním) úrazem a která zákonná či jiná právní norma ČR či EU stanovuje, že se nejedná o rozhodnutí v téže věci, pokud jde o totožné nároky ale jiná období.

O d ů v o d n ě n í:

Odpovědi ochránce dne 8. 3. 2013 a 11. 3. 2013 výše uvedené sp. zn., v nichž ochránce vyjádřil své právní hodnocení postupu Ministerstva obrany, neobsahují informace, jež by bylo možné k zodpovězení uvedených dotazů žadateli poskytnout, a tyto informace nemá Kanceláře veřejného ochránce práv ani jinak k dispozici. Zodpovězení těchto dotazů by vyžadovalo vytvoření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím: „(4) *Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“ Z důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím (s účinností 23. 3. 2006) vloženo výše citované ustanovení, vyplývá, že „*povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.). Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen ji poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či částí dokumentů.*“

Výkladem pojmu „*vytváření nových informací*“ podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/201-67 (www.nssoud.cz). Podle Nejvyššího správního soudu sleduje § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (v souvislosti s podmínkami pro omezení práva na informace uvedené v čl. 17 odst. 5 Listiny) legitimní cíl, a to vyvážit právo jednotlivců na poskytování informací veřejným zájmem na ochraně povinných subjektů před nepřiměřenou zátěží, kterou by pro ně znamenalo vytváření zcela nových informací, k jejichž tvorbě či evidenci nejsou jinak povinny. Pojem „*vytváření nových informací*“ je podle Nejvyššího správního soudu natolik neurčitý, že je třeba při jeho aplikaci ze strany povinných subjektů pečlivě dbát

o to, aby byl vykládán ústavně konformním způsobem, tedy způsobem, který nebude nepřiměřeně zužovat rozsah ústavně zaručeného práva na informace.

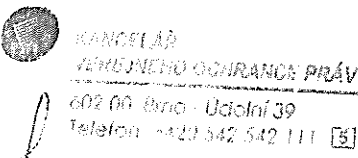
Nejvyšší správní soud v uvedeném judikátu uvedl, že nalézt nějaké exaktní obecné kritérium nelze, vždy bude záležet na konkrétních okolnostech dané věci. Nejvyšší soud se nicméně pokusil ve svém rozsudku vymezit povinným subjektům bližší vodítka. Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. (výše citovaná) uvádí na jedné straně příklady žádostí o prosté „výtahy z databází či části dokumentů“ (jejichž poskytnutí nemůže být s poukazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím odpíráno), na druhé straně žádosti „o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání“ (jejichž zpracování by již představovalo „vytváření nových informací“). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. 11. 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru abstraktněji rozlišuje mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují „pouze jednoduchou operaci“, a případy, kdy představují „nepřiměřené úsilí“. Nejvyšší správní soud v této souvislosti za vhodné kritérium uvedl rozlišování mezi případy, kdy je povinný subjekt schopen požadované informace sestavit ze „zdrojových“ informací, kterými disponuje, v zásadě mechanickým způsobem, a situacemi, v nichž sestavení požadované informace překračuje rámec takových jednoduchých úkonů.

Obdobný názor na věc vyjádřili rovněž autoři komentáře k zákonu o svobodném přístupu k informacím (FUREK, Adam a Lukáš ROTHANZL. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář. 2. aktualizované a rozšířené vyd. Praha: Linde Praha, 2012, 1031 p. ISBN 978-807-2018-680, str. 83.): „Rozlišení obou kategorií musí být hledáno v míře ‚intelektuální náročnosti‘ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. O vytváření nové informace proto půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracování nad rámec prostého ‚vtělení‘ do odpovědi na žádost“.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ustanovení § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím, a v souladu se Zásadami pro poskytování informací Kanceláři veřejného ochránce práv (viz www.ochrance.cz), podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení odvolání k vedoucímu Kanceláře veřejného ochránce práv.

Mgr. Petra Zdražilová
vedoucí odboru právního
Kanceláře veřejného ochránce práv

KANCELÁŘ
VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV
602 00 Brno - Učelní 39
Telefon +420 542 542 111 [3]